

Librito, fol. 104. Y concluirás todo este Santo Exercicio con el Acto de Contrición. Todo sea para mayor honra, y gloria de Dios, y bien de nuestras almas. Amen.

El numero de las Disciplinas, y el que sean mas, o menos largas, se dexa à la discreta disposicion del espiritual Director, que debe considerar las fuerzas, salud, com-

plexion, y fervor de las personas que corren à su cuidado.

El que no tuviere el Librito de los Exercicios espirituales de la Venerable Madre Maria de Jesus de Agreda, podrá suplir las Oraciones con afectos de coraçon; y quien le tuviere, tambien podrá dimidiar las Oraciones que le pareciere largas.

LIBRO QUINTO.
DE MUCHOS ERRORES
MISTICOS, QUE ESTAN
CONDENADOS POR LA IGLESIA
CATOLICA.

CAPITULO PRIMERO.

PROPOSICIONES DE MOLINOS CONDENADAS
por el Santo Pontifice Inocencio Vndezimo, à 28.
de Agosto 1687.

ap. Ilus
Simac.
de Cat.
Instit.
pagin.
mibi.
573
seq.

I PORTET Hominem suas potencias annihilare. Et hæc est Via Interna. *Condenada.*

2 Velle operari active, est Deum offendere; qui vult esse ipse solus Agens; & ideo opus est, se ipsum in Deo totum, & totaliter derelinquere, & postea permanere velut Corpus exanime. *Condenada.*

3 Vota de aliquo faciendosunt perfectionis impeditiva. *Condenada.*

4 Activitas naturalis est Gratia inimica, impeditque Dei operationes, & veram perfectionem, quia Deus operari vult in

Nobis sine Nobis. *Condenada.*
5 Nihil operando Anima se annihilat, & ad suum principium redit, & ad suam originem, quæ est essentia Dei, in qua transformata remanet, ac divinizada, & Deus tunc in se ipso remanet; quia tunc non sunt amplius duæ res unitæ, sed una tantum: & hac ratione Deus vivit, & regnat in nobis, & Anima se ipsam annihilat in esse operativo. *Condenada.*

6 Via interna est illa, in qua non cognoscitur nec lumen, nec Amor, nec resignatio, & non oportet Deum cognoscere; & hoc modo recte proceditur. *Condenada.*

7 Non debet Anima cogitare, nec de premio, nec de punitione, nec de Paradiso, nec de Inferno, nec de Morte, nec de æternitate. *Condenada.*

8 Non debet velle scire, an gradiatur cum voluntate Dei, an cum eadem voluntate resignata maneat, nec ne; nec opus est, vt velit cognoscere suum statum, nec proprium nihil, sed debet vt Corpus exanime manere. *Condenada.*

9 Non debet Anima reminisci nec sui, nec Dei, nec cuiuscumque rei; & in Via Interna omnis reflexio est nociva, etiam reflexio ad suas humanas actiones, & ad proprios defectus. *Condenada.*

10 Si proprijs defectibus alios scandalizet, non est necessarium reflectere, dummodo non adsit voluntas scandalizandi; & ad proprios defectus non posse reflectere, gratia Dei est. *Condenada.*

11 An dubia, quæ occurrunt, an rectè procedatur, nec ne, non est opus reflectere. *Condenada.*

12 Qui suam liberum arbitrium Deo donavit, de nulla re debet curam habere; nec de Inferno, nec de Paradiso; nec debet desiderium habere propriæ perfectionis, nec virtutum, nec propriæ Sanctitatis, nec propriæ salutis, cuius spem purgare debet. *Condenada.*

13 Resignato Deo libero arbitrio, eidem Deo relinquenda est cogitatio, & cura de omni

re nostra; & relinquere, vt faciat in nobis sine nobis suam Divinam voluntatem. *Condenada.*

14 Qui Divinæ voluntati resignatus est, non convenit, vt à Deo rem aliquam petat; quia petere est imperfectio, cum sit actus propriæ voluntatis, & electionis; & est velle, quod Divina voluntas nostræ conformetur, & non quod nostra Divinæ. Et illud Evangelij: *Petite, & accipietis*: non est dictum à Christo pro Animabus Internis, quæ nolunt habere voluntatem. Imò huiusmodi Animæ eò perveniunt, vt non possint à Deo rem aliquam petere. *Condenada.*

15 Sicut non debent à Deo rem aliquam petere; ita nec illi ob rem aliquam gratias agere debent, quia utrumque est actus propriæ voluntatis. *Condenada.*

16 Non convenit Indulgentias querere pro pœna proprijs peccatis debita; quia melius est Divinæ Justitiæ satisfacere, quam Divinam misericordiam querere; quoniam illud ex puro amore Dei procedit, & illud ab amore nostri interessato; nec est res Deo grata, nec meritoria, quia est velle Crucem fugere. *Condenada.*

17 Tradito Deo libero arbitrio, & eidem relicta curâ, & cognitione Animæ nostræ, non est amplius habenda ratio tentationum, nec eis alia resistentia, fieri debet nisi negativa; nu-

nulla adhibita industria: & si natura commovetur, oportet sincere, vt commoveatur; quia est natura. *Condenada.*

18 Qui in Oratione vitur Imaginibus, Figuris, Speciebus, & proprijs Conceptibus, non adorat Deum in spiritu, & veritate. *Condenada.*

19 Quid amat Deum eo modo, quo ratio argumentatur, aut Intellectus comprehendit, non amat verum Deum. *Condenada.*

20 Afferere, quod in Oratione opus est, sibi per discursum auxilium ferre, & per cogitationes, quando Deus Animam non alloquitur, ignorantia est. Deus nunquam loquitur; eius locutio est operatio; & semper in Anima operatur, quando hæc suis discursibus, cogitationibus, & operationibus eum non impedit. *Condenada.*

21 In Oratione opus est manere in fide obscura, & universalis, cum quiete, & oblivione cuiuscumque cogitationis particularis, ac distinctæ Attributionum Dei, ac Trinitatis; & sic in Dei præsentia manere ad illum adorandum, & amandum, eique inserviendum, sed absque productione actuum; quia Deus in his sibi non complacet. *Condenada.*

22 Cognitio hæc per fidem non est actus à Creatura productus, sed est cognitio à Deo Creaturæ tradita, quam Creatu-

ra se habere non cognoscit, nec postea cognoscit illam se habuisse; & idem dicitur de Amore; *Condenada.*

23 Mystici cum S. Bernardo in Scala Claustralium, distinguunt quatuor gradus, Lecturam, Meditationem, Orationem, & Contemplationem infusam. Qui semper in primo persistit, nunquam ad secundum pertransit. Qui semper in secundo persistit, nunquam ad tertium prevenit, qui est nostra contemplatio acquisita, in qua per totam vitam persistendum est; dummodo Deus Animam non trahat, absque eo quod ipsa id expectet, ad contemplationem infusam; & hac cessante, Anima regredi debet ad tertium gradum, & in ipso permanere, absque eo quod amplius redeat ad secundum, aut primum. *Condenada.*

24 Qualescumque cogitationes in Oratione occurrant, etiam impuræ, etiam contra Deum, Sanctos, Fidem, & Sacramenta, si voluntariè non nutrantur, nec voluntariè expellantur, sed cum indifferentia, & resignatione tollerentur, non impediunt Orationem Fidei; imò eam perfectiorem efficiunt; quia Anima tunc magis Divinæ voluntati resignata remanet. *Condenada.*

25 Etiam si superveniat somnus, & dormiatur, nihilominus fit Oratio, & contemplatio actualis; quia Oratio, & resigna-

natio, resignatio, & Oratio idem sunt; & dum resignatio perdurat, perdurat & Oratio. *Condenada.*

25 Tres illæ Viæ. *Purgativa*, *Illuminativa*, & *Vnitiva*, sunt absurdum maximum, quod dictum fuerit in Mystica; cum non sit nisi vnica Via, scilicet via Interna. *Condenada.*

27 Qui desiderat, & amplectitur devotionem sensibilem, non desiderat, nec quærit Deum, sed se ipsum; & malè agit, cum eam desideret, & eam habere conetur, qui per viam Internam incedit, etiam in locis Sacris, quam in diebus solemnibus. *Condenada.*

28 Tædium rerum spirituum bonum est; siquidem per illud purgatur amor proprius. *Condenada.*

29 Deum Anima Interna falsidit discursus de Deo, & virtutes, & frigida remanet, nullum in se ipsa sentiens fervorem, bonum signum est. *Condenada.*

30 Totum sensibile, quod experimur in Via spirituali, est abominabile, spurium, & immundum. *Condenada.*

31 Nullus Meditativus veras virtutis exercet internas, quæ non debent à sensibus cognosci. Opus est amittere virtutes. *Condenada.*

32 Nec ante, nec post Communionem alia requiritur præparatio, aut gratiarum actio (pro istis Animabus Internis)

quam permanentia in solita resignatione passiva; quia modò perfectiore supplet omnes actus virtutum, qui fieri possunt, & fiunt in Via Ordinaria. Et si hac occasione Communionis insurgunt motus humiliationis, petitionis, aut gratiarum actionis, reprimendi sunt, quoties non dignoscatur, eos esse ex impulsu speciali Dei; aliàs sunt impulsus naturæ, nondum mortuæ. *Condenada.*

33 Malè agit Anima, quæ procedit per hanc Viam Internam, si in diebus solemnibus vult aliquo conatu particulari excitare in se devotum aliquem sensum; quoniam Animæ Internæ omnes dies sunt æquales, omnes festivi. Et idem dicitur de locis Sacris, quia huiusmodi Animabus omnia loca æqualia sunt. *Condenada.*

34 Verbis, & lingua gratias agere Deo, non est pro Animabus Internis, quæ in silentio manere debent, nullum Deo impedimentum apponendo, quod operetur in illis; & quo magis Deo se resignant, experiuntur, se non posse Orationem Dominicam, seu Pater noster recitare. *Condenada.*

35 Non convenit Animabus huius Viæ Internæ, quod faciant operationes, etiam virtuosas, ex propria electione, & activitate; aliàs non essent mortuæ: nec debent elicere actus amoris erga B. Virginem, Sanctos,

ctos; aut Humanitatem Christi; quia cum ista obiecta sensibilia sint, talis est amor circa illa. *Condenada.*

36 Nulla Creatura, nec B. Virgo, nec Sancti, sedere debent in nostro corde, quia solus Deus vult illud occupare, & possidere. *Condenada.*

37 In occasione tentationum, etiam furiosarum, non debet Anima elicere actus explicitos virtutum oppositarum; sed debet in supradicto amore, & resignatione permanere. *Condenada.*

38 Crux voluntaria mortificationum, pondus grave est, & infructuosum; ideoque dimittenda. *Condenada.*

39 Sanctiora opera, & poenitentia, quas peregerunt Sancti, non sufficiunt ad removendam ab Anima, vel vnicam adhesionem. *Condenada.*

40 B. Virgo nullum vnicquam opus exterius peregit, & tamen fuit Sanctis omnibus sanctior. Igitur ad Sanctitatem perveniri potest absque opere exteriori. *Condenada.*

41 Deus permittit, & vult, ad nos humiliandos, & ad veram transformationem perducendos, quod in aliquibus Animabus perfectis (etiam non arreptitijs) Dæmon violentiam inferat eorum corporibus, easque actus carnales committere faciat, etiam in vigilia, & sine mentis offuscatione, moyendo

physicè illorum manus, & alia membra contra earum voluntatem. Et idem dicitur quoad alios actus per se peccaminosos; in quo casu non sunt peccata quia in his non adest consensus. *Condenada.*

42 Potest dari casus, quod huiusmodi violentiæ ad actus carnales contingant eodem tempore ex parte duarum personarum, scilicet maris, & foeminæ, & ex parte vtriusque sequatur actus. *Condenada.*

43 Deus præteritis sæculis Sanctos efficiebat Tyrannorum ministerio; nunc verò eos efficit Sanctos ministerio Dæmonum, qui causandum in eis prædictas violentias, facit, vt illi se ipsos magis despiciant, atque anihilent, & se Deo resignent. *Condenada.*

44 Job blasphemavit, & tamen non peccavit labijs suis, quia fuit ex Dæmonis violentia. *Condenada.*

45 Sanctus Paulus huiusmodi Dæmonis violentias in suo corpore passus est, vnde scripsit: *Non quod volo bonum, hoc ago; sed quod nolo malum, hoc facio.* *Condenada.*

46 Huiusmodi violentiæ sunt medium magis proportionatum ad nihilandum animam, & ad eam ad veram transformationem, & vnicam perducendam, nec alia superest via. Et hæc est facilior, & tutior. *Condenada.*

47 Cum huiusmodi violentia occurrunt, sinere oportet, ut Satanas opereatur, nullam adhibendo industriam, nullumque proprium conatum; sed permanere debet homo in suo nihilo; & etiam nisi sequantur pollutiones, & actus absceani proprijs manibus, & etiam peiora, non opus est se ipsum inquietari; sed foras emittendi sunt scrupuli, dubia, & timores; quia anima fit magis illuminata, magis roborata, magisque candida, & acquiritur sancta libertas. Et præ omnibus, non opus est hæc confiteri, & sanctissime fit, non confitendo; quia hoc pacto superatur Dæmon, & acquiritur thesaurus pacis. *Condenada.*

48 Satanas, qui huiusmodi violentias infert, suadet deinde, gravia esse delicta, ut anima se inquietet, ne in Via Interna ulterius progrediatur; unde ad eius vires evolvendas, melius est ea non confiteri, quia non sunt peccata, nec etiam venialia. *Condenada.*

49 Job ex violentia Dæmonis se proprijs manibus pollebat, eo tempore, quo *mundas habebat ad Deum preces*, sic interpretando locum ex cap. 16. Job. *Condenada.*

50 David, Jeremias, & multi ex Sanctis Prophetis huiusmodi violentias patiebantur harum impurarum operationum externarum. *Condenada.*

51 In Sacra Scriptura mal-

ta sunt exempla violentiarum ad actus externos peccaminosos. Vti illud de Samstone, qui per violentiam se ipsum accidit cum Philistæis; coniugium iniuste cum alienigena, & cum Dalila meretrice fornicatus est, quæ alias erant prohibita, & peccata fuissent. De Juditha, quæ Holopherni mentita fuit. De Eliseo, qui pueris maledixit. De Elia, qui combussit Duces cum turmis Regis Achab. An verò fuerit violentia immediatè à Deo peracta, vel Dæmonum ministerio, ut in alijs animabus contingit, in dubio relinquatur. *Condenada.*

52 Cum huiusmodi violentiæ, etiam impuræ, absque mentis offuscatione accidunt, tunc Anima Deo potest vni, & de facto semper magis vnitur. *Condenada.*

53 Ad cognoscendum in praxi: an aliqua operatio in alijs personis fuerit violentia; regula, quam de hoc habeo, nedum sunt protestationes Animarum illarum, quæ protestantur, se dictis violentijs non consensisse, aut iurare non posse, quod in ijs consenserint; & videre, quod sint Animæ, quæ proficiunt in Via Interna: sed regulam sumere à lumine quodam actuali, cognitione humana, ac theologica superiore, quod me certo cognoscere facit cum interna certitudine, quod talis operatio est violentia;

tia; & certus sum, quod hoc lumen à Deo procedit, quia ad me pervenit coniunctum cum certitudine, quod à Deo proveniat; & mihi nec umbram dubij relinquit in contrarium, eo modo, quod interdum contingit, quod Deus aliquid revelando, eodem tempore animam certam reddit, quod ipse sit, qui revelat, & Anima in contrarium non potest dubitare. *Condenada.*

54 Spirituales vitæ ordinariæ in hora mortis se delusos inveniunt, & confusos, cum omnibus passionibus in alio Mundo purgandis. *Condenada.*

55 Per hanc Viam Internam pervenitur, etsi multa cum sufferentia, ad purgandas, & extinguendas omnes passiones, ita quod nihil amplius sentitur, nihil, nihil; nec vlla sentitur inquietudo, sicut corpus mortuum, nec Anima se amplius commoveri finit. *Condenada.*

56 Duæ leges, & duæ cupiditates, Anima vna, & amoris proprij altera, tandiù perdurant, quadiù perdurat amor proprius; unde quando hic purgatus est, & mortuus, vti fit per Viam Internam, non adsunt amplius illæ duæ leges, & duæ cupiditates, nec ulterius lapsus aliquis incurritur, nec aliquid sentitur amplius, nequidem veniale peccatum. *Condenada.*

57 Per contemplationem passivam pervenitur ad statum non faciendi amplius peccata,

nec mortalia, nec venialia. *Condenada.*

58 Ad huiusmodi statum pervenitur, non reflectendo amplius ad proprias operationes; quia defectus ex reflexione oriuntur. *Condenada.*

59 Via Interna se juncta est à Confessione, à Confessarijs, & à Casibus conscientiæ, à Theologia, & à Philosophia. *Condenada.*

60 Animabus, proventus; quæ reflexionibus mori incipiunt, & eo etiam perveniunt, ut sint mortuæ, Deus Confessionem aliquando efficit impossibilem, & supplet ipse tanta gratia præservante, quantam in Sacramento reciperent; & idè huiusmodi Animabus non est bonum, in tali casu ad Sacramentum Pœnitentiæ accedere; quia id est illis impossibile. *Condenada.*

61 Anima cum ad mortem mysticam pervenit, non potest amplius velle, quam quod Deus vult; quia non habet amplius voluntatem, & Deus illi eam absulit. *Condenada.*

62 Per viam Internam pervenitur ad continuum statum immobilem in pace imperturbabili. *Condenada.*

63 Per viam Internam pervenitur etiam ad mortem sensuum; quin immo signum, quod quis in statu nihilitatis maneat, id est mortis mysticæ, est, si sensus exteriores non representent amplius res sensibiles, ac si non essent, quia non perveniunt ad

faciendum, quod intellectus ad eas applicet. *Condenada.*

64. Theologus minorem dispositionem habet, quam homo rudis, ad statum contemplativi. Primo, quia non habet fidem adeo puram. Secundo, quia non est adeo humilis. Tertio, quia non adeo curat propriam salutem. Quarto, quia caput referum habet phantasmibus, speciebus, opinionibus, & speculationibus, & non potest in illum ingredi verum lumen. *Condenada.*

65. Præpositis obediendum est in exteriori; & latitudo voti obedientiæ Religiosorum tantummodo ad exterius pertingit. In interiori vero aliter res se habent, quod solus Deus, & Director intrant. *Condenada.*

66. Rifu digna est nova quædam doctrina in Ecclesia Dei, quod Anima quoad Internum gubernari debeat ab Episcopo: quod si Episcopus non sit capax; Anima ipsum cum suo Directore adeat. Novam dico doctrinam, quia nec Sacra Scriptura, nec Concilia, nec Canones, nec Bullæ, nec Sancti, nec Authores eam unquam tradiderunt, nec tradere possunt; quia Ecclesia non iudicat de occultis, & Anima ius habet eligendi quemcumque sibi bene visum fuerit. *Condenada.*

67. Dicere, quod Internum manifestandum est exteriori Tribunali Præpositorum, & quod peccatum sit id non facere, est

manifesta deceptio; quia Ecclesia non iudicat de occultis; & proprijs Animabus præiudicant his deceptionibus, & simulationibus. *Condenada.*

68. In Mundo non est facultas, nec iurisdicatio ad præcipiendum, ut manifestentur Epistolæ Directoris, quoad Internum Animæ; & ideo opus est animadvertere, quod hoc est insultus Satanæ. *Condenada.*

Has omnes Propositiones tanquam hereticas, suspectas, erroneas, scandalosas, blasphemias, piarum aurium offensivas, temerarias, Christianæ discipline relaxativas, & everivas, & Seditionas respectivè, prohibuit, & damnavit sua Sanctitas, die quo supra.

CAPITULO II.

PROPOSICIONES CONDENADAS por Alexandro Octavo, del amor de Dios, y del pecado filosofico, dia 21. de Agosto 1690.

1. **B**onitas obiectiva consistit in convenientia obiecti cum natura rationali: Formalis verò in conformitate actus cum regula morum. Ad hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ultimum interpretativè. Hunc homo non tenetur amare, neque in principio, neque in decursu vitæ suæ mortalis. *Condenada.*

Pec

2. Peccatum philosophicum, seu morale, est actus humanus disconveniens naturæ rationali, & rectæ rationi. Theologicum verò, & mortale, est transgressio libera Divinæ legis. Philosophicum, quantumvis grave, in illo qui Deum, vel ignorat, vel de Deo actu non cogitat, est grave peccatum, sed non est offensa Dei, neque peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, neque æterna pœna dignum. *Condenada.*

CAPITULO III.

CINCO PROPOSICIONES DE FANSENI, condenadas por Inocencio Dezimo. 31. de Mayo 1653:

Ap. Ex purg. noviss. Matr. anno 1707. verb. Cornel Fanfen pag. 211. col. 2. infine.

1. **A**liqua Dei Præcepta, hominibus iustis volentibus, & conantibus secundum præsentès, quas habent vires, sunt impossibilia. *Condenada.*

2. Interiori gratiæ in statu naturæ lapsæ numquam resistitur. *Condenada.*

3. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. *Condenada.*

4. Semipelagiani admittebant prævenientis gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc errant hæretici, quod vellent, eam gratiam talem esse,

cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. *Condenada.*

5. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omnino hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse. *Condenada.*

Has propositiones contentas esse in Libro Fansenij declaravit Alexander Septimus in Bulla, & eas etiam condemnavit.

CAPITULO IV.

OTRAS PROPOSICIONES Mysticas, condenadas por Inocencio Duodezimo, dia 12. de Marzo 1699.

1. **D**atur habitualis status amoris Dei, qui est charitas pura, & sine vlla admixtione motivi proprii interesse... Neque timor pœnarum, neque desiderium remunerationum habent amplius in eo partem. Non amatur amplius Deus propter meritum, neque propter perfectionem, neque propter felicitatem in eo amando inveniendam. *Condenada.*

2. In statu vitæ contemplativæ, seu unitivæ amittitur omne motivum interessatum timoris & spei. *Condenada.*

3. Id quod est essenziale in directione animæ est non aliud facere, quam sequi pedetentim gratiam cum infinita patientia, præcautione & subtilitate. Opor-

Apud ipsum Decret Innoc. XII.

tet se intra hos limites continere, ut sinatur Deus agere & nunquam ad purum amorem ducere, nisi quando Deus per victionem interiorum incipit aperire cor huic verbo; quod adeo durum est animabus adhuc sibi met affixis, & adeo potest illas scandalizare, aut in perturbationem conijcere. *Condenada.*

4 In statu sanctæ indifferentiæ anima non habet amplius desideria voluntaria & deliberata propter suum interesse, exceptis ijs occasionibus, in quibus toti suæ gratiæ fideliter non cooperatur. *Condenada.*

5 In eodem statu sanctæ indifferentiæ nihil nobis, omnia Deo volumus. Nihil volumus, ut simus perfecti, & beati propter interesse proprium, sed omnem perfectionem, ac beatitudinem volumus, in quantum Deo placet efficere, ut velimus res istas impressione tuæ gratiæ. *Condenada.*

6 In hoc sanctæ indifferentiæ statu nolumus amplius salutem, ut salutem propriam, ut liberationem æternam, ut mercedem nostrorum meritorum, ut nostrum interesse omnium maximum; sed eam volumus voluntate plena, ut gloriam & beneplacitum Dei, ut rem, quam ipse vult, & quam nos vult velle propter ipsum. *Condenada.*

7 Derelicto non est nisi abnegatio, seu sui ipsius renuntiatio, quam Jesus Christus à nobis

in Evangelio requirit, postquam externa omnia reliquerimus. Ista nostri ipsorum abnegatio non est, nisi quoad interesse proprium... Extrema probationes, in quibus hæc abnegatio, seu sui ipsius derelictio exerceri debet, sunt tentationes, quibus Deus æmulatur vult purgare amorem, nullum ei ostendendo periculum, neque ullam spem quoad suum interesse proprium etiam æternum. *Condenada.*

8 Omnia sacrificia, quæ fieri solent ab animabus quam maxime desinteressatis circa eorum æternam beatitudinem sunt conditionalia... Sed hoc Sacrificium non potest esse absolutum in statu ordinario. In vno extremarum probationum casu hoc sacrificium fit aliquomodo absolutum. *Condenada.*

9 In extremis probationibus potest animæ invincibiliter persuasum esse persuasione reflexa, & quæ non est inimus conscientiæ fundus, se iuste reprobam esse à Deo. *Condenada.*

10 Tunc anima divisa à semetipsa expirat cum Christo in cruce, dicens: *Deus, Deus meus! Ut quid derelinquisti me?* In hac involuntaria impressione desperationis conficit sacrificium absolutum sui interesse proprii quoad æternitatem. *Condenada.*

11 In hoc statu anima amittit omnem spem sui proprii interesse, sed nunquam amittit in parte superiori, id est in suis actibus

directis, & intimis spem perfectam, quæ est desiderium desinteressatum promissionum. *Condenada.*

12 Director tunc potest huic animæ permittere, ut simpliciter acquiescat iacturæ sui proprii interesse, & iustæ condensationi, quam sibi à Deo indictam credit. *Condenada.*

13 Inferior Christi pars in Cruce non communicavit Superiori suas involuntarias perturbationes. *Condenada.*

14 In extremis probationibus pro purificatione amoris fit quædam separatio partis Superioris Animæ ab inferiori... In ista separatione actus partis inferioris manant ex omnino cæca & involuntaria perturbatione; nam totum quod est voluntarium & intellectuale, est partis superioris. *Condenada.*

15 Meditatio constat discursivis actibus, qui à se invicem facile distinguuntur... Ista compositio actuum discursivorum & reflexorum est propria exercitatio amoris interessati. *Condenada.*

16 Datur status contemplationis adeo sublimis, adeoque perfectæ, ut fiat habitualis, ita ut quoties anima actu orat, sua oratio sit contemplativa, non discursiva. Tunc non amplius indiget redire ad meditationem, eiusque actus methodicos. *Condenada.*

17 Animæ contemplativæ privantur intuitu distincto, sensibili, & reflexo Jesu Christi,

duobus temporibus diversis... Primò: in feryore nascente earum contemplationis... Secundo: anima amittit intuitum Jesu Christi in extremis probationibus. *Condenada.*

18 In statu passivo... exercentur omnes virtutes distinctæ: non cogitando quod sint virtutes... In quolibet momento aliud non cogitatur, quam facere id, quod Deus vult, & amor zelotypus simul efficit, ne quis amplius sibi virtutem velit, nec unquam sit adeo virtute præditus, quam cum virtuti amplius affixus non est. *Condenada.*

19 Potest dici in hoc sensu, quod anima passiva & desinteressata, nec ipsum amorem vult amplius quatenus est sua perfectio & sua felicitas, sed solum quatenus est id quod Deus à nobis vult. *Condenada.*

20 In confitendo debent animæ transformatæ sua peccata detestari, & condemnare se, & desiderare remissionem suorum peccatorum, non ut propriam purificationem & liberationem, sed ut rem quam Deus vult, & vult nos velle propter suam gloriam. *Condenada.*

21 Sancti Mystici excludunt à statu animarum transformatarum exercitationes virtutum. *Condenada.*

22 Quamvis hæc doctrina (de puro amore) esset pura & simplex perfectio Evangelica in universa traditione designata;

antiqui Pastores non proponebant passim multitudini iustorum, nisi exercitia amoris intercessati eorum gratiæ proportio- nata. *Condenada.*

23 Purus amor ipse solus constituit totam vitam interio- rem, & tunc evadit vnicum prin- cipium, & vnicum motivum omnium actuum, qui deliberati & meritorij sunt. *Condenada.*

CAPITULO V.

*MYSTICOS ERRORES DE LOS
Alumbrados, que condenò la
Inquisicion de España,
año 1623.*

*Ap. M.
Dionys
Blas.
1888
89.
Hb. 22.*

1 **P**ER Orationem mentalem omnia Dei præcepta implentur. *Condenada.*

2 Oratio est Sacramentum sub accidentibus mentalibus; nam vocalis est exigui momenti. *Condenada.*

3 Homines divino cultui dicati non debent laborare, nec in exercitijs corporalibus occupa- ri, vt liberius vacent orationi mentali. *Condenada.*

4 Nulli Prælato, nec Patri est obediendum, si impediatur oratio- nem mentalem. *Condenada.*

5 Nullus potest consequi virtutis secretum, nisi Magistris hæc docentibus obediat, & cum illis generaliter confiteatur, & eandem orationem cum illis faci- at. *Condenada.*

6 Ardores, tremores, & de-

liqua, quæ patiuntur Sectatores huius Sectæ, sunt signa gratiæ, & Spiritus Sancti recepti. *Condenada.*

7 Perfectis non est necesse ope- ra virtutis exequi. *Condenada.*

8 Illuminati in hac vita vi- dent Essentiam Divinam, si sint perfecti. *Condenada.*

9 Perpetuo reguntur à Spi- ritu Sancto immediate in actio- nibus externis, & internis, si vi- vant secundum eorum regulam. *Condenada.*

10 Quilibet sequi debet ins- pirationem internam Spiritus Sancti ad aliquid faciendum, vel omittendum. *Condenada.*

11 Ad elevationem Sacra- menti debent adstantes claudere oculos. *Condenada.*

12 Perfecti viri non possunt videre Sacras Imagines, nec con- cionem audire, nec loqui de Deo, nec alia contraria huic Sectæ facere. *Condenada.*

13 Omnes debent vovère non contrahere Matrimonium, & aliam Religionem non am- plecti. *Condenada.*

14 Qui plures hostias sumit, plus gratiæ & gustus recipit, & potest ex pane cocto communi- care. *Condenada.*

15 Oratio & continentia non profunt, nisi divinitus diu simul consistent. *Condenada.*

16 Oratio & amor Dei ex- tenuant salutem, ideo lautis cibus vescendum, vt aptiores sint ad orationem. *Condenada.*

17 Orans se colligat in Dei præ-

præsentia, nihil discurrendo, nec meditando in vilo Mysterio. *Con- denada.*

18 Qui orationi mentali va- cat, non tenetur audire Missam, etiam in diebus festivis, sed po- nitus debet oblivisci omnes obli- gationes, sicut & qui in Ecclesia versatur. *Condenada.*

19 Sequaces huius Sectæ de- bent obedire suis Magistris etiam foeminae: & debent facere votum castitatis, non tamen Religionis ingrediendæ. *Condenada.*

20 Filiæ confessionis in hac Secta, teneantur ipsis illuminatis confiteri, non alijs: aurum etiam & argentum illis oppignorari, vel saltem iureiurando confirmare, se alijs non confessuras. *Condenada.*

21 Foeminae conjugatæ non teneantur debitum reddere viris: & filiæ animadvertentes defectum in matribus, possint illas accusa- re. *Condenada.*

22 Filiæ confessionis nullum opus faciant, nisi ex mandato Confessoris. *Condenada.*

23 Licitum sit confessarijs revelare, quæ in confessione au- dierunt, cui obedientiam præsta- runt, & sibi invicem. *Condenada.*

24 Illuminati vocentur Pa- tres ab his, qui obedientiam de- derunt eis: imponant filijs cen- suras & præcepta, & sine ipso- rum permissu nihil possideant. *Condenada.*

25 Sacramentum Poenitentiae à quolibet Sacerdote semper & vbilibet possit ministrari sine Su-

periorum licentia, & à quocum- que peccato, licet Sedi Aposto- licæ reservato. *Condenada.*

26 Qui paucas formas reci- pit in Communionem, parum gra- tiæ Dei recipit. *Condenada.*

27 Homo potest tantum amo- ris habere cum Deo, quantum voluerit; & tantum fervorem Spiritus Sancti, quod ei liceat communicare non ieiunus. *Con- denada.*

28 Qui plures hostias sumit, perfectior, & charior est Deo. *Condenada.*

29 Qui communicat filias Confessionis, illas osculetur, per halitum spiritus amoris Dei illis immittens. *Condenada.*

30 In Cœnobijs non potest perfectio comparari propter oc- cupationes Officij. *Condenada.*

31 Perfectus sine revelatione potest scire, an sit in gratia, vel non. *Condenada.*

32 Illuminati debent absti- nere ab eleganti ornatu Ecclesiæ. *Condenada.*

33 Perfectus facultates sub- mergat animæ, nec possit pro- gredi, nec regredi; sed dicere, se ter confirmatum in gratia, quoad mortalia, quoad venialia, & quoad naturales imperfectio- nes; tuncque in illo statu liber carne Adami, retinet animam. *Condenada.*

34 Potest esse tam perfectus, quod non ageat Sanctorum in- tercessione, nec invocatione. *Condenada.*